

در پلورالیسم مشهور که مورد پذیرش ما نیست، نوعی نسبی‌گرایی نهفته است.

شماره پرسش: ۲۶۲۲۷

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۸/۱۰/۲۹ ۰۳:۰۶:۳۲

متن پرسش

سلام علیکم: به کرات از لسان شما شنیده‌ام که فرمودید دوران فرا روایت‌ها و کلان روایت‌ها همانگونه که فردی مثل لیونار هم می‌گوید گذشته است و به اتمام رسیده و دوران جدیدی است. همچنین اخیراً فرمودید که دوران اینکه ما بگوییم و جوان عصر حاضر ما هم بگوید چشم، تمام شده و الان دوران گفتگو با اوست. این سوال همچنان من رو درگیر کرده که چگونه می‌توان در بستر آرمان‌های اصیل فطری اسلام و انقلاب، با افراد مختلف گفتگو کرد و کثرتی در عین رجوع به وحدت داشت ولی در پلورالیسم و سخنانی که سالهای سال ویژه در دهه هفتاد با شروع روند توسعه سیاسی غربی مطرح می‌شد و می‌گفتند اجازه دهید هر کس با درک و آن نوع فکری که می‌خواهد دیندار باشد و خب راه‌های اتصال به خدا و حقیقت بی‌شمارست و اجازه تکثر باید داده شود، چیست و چگونه با پلورالیسم دینی مرز گذاری می‌نمایید؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: در پلورالیسم مشهور که مورد پذیرش ما نیست، نوعی نسبی‌گرایی نهفته است. ولی در گفت‌وگو در بستر اسلام و انقلاب و باقی‌بودن بر سنت‌های الهی، بحث در بهتر رسیدن به حقیقت است. در این رابطه است که بنده نباید برداشت خودم از اسلام را مطلق کنم و خود کلان‌روایت بدانم. به همین جهت گفته می‌شود در بستری که طرفین نسبت به سنتی پایبند هستند، گفتگو معنا می‌دهد. موفق باشید